

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acăsta ese tōta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimesc
in tōte dilele.

Pretiulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tōte sfodieniele sī banii de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, și 30 cr. taceș timbrale.

Tiganulu curagiosu.

— Poveste —

Unu tiganu, mergendu a lene
Pr'intr'unu crangu intunecosu,
Incepuse a se teme
Ca unu iepure fricosu.

I-se parea miș de fiare
Adunate in haitieu,
Gata să-lu sfesie-n ghiare,
Ca p'unu lucru de nemicu.

Tiganulu, bietu, ca să scape
De fric'a ce-lu apesă,
Facendu fierea ca să-i crepe,
Incepù deci a strigá:

„Us! la naib'a, la o parte,
„Lupiloru, că ve homorul! . . .
„Nu vedeti voi de departe,
„Că eu sum unu venatoru?

„Haoleu! . . . ham pusci, pistole,
„Sf cutstu, sī buzduganu,
„Ciocanu, nicovala, fôle:
„Tôte harme de tiganu!

„Sf, de mi-eti esî in cale,
„Bah! . . . ve 'mpuscu sī ve jupoiu.
„Ve dau peile la vale;
„Totu vreamu eu să-mi facu cîmpoiu!“

Dér' candu vorb'a terminase,
Tiganulu curagiosu,
De-o craca se 'mpedicase
Sī cadiuse toemai diosu!

Atunci, tremurandu de frica
Sf, fore a se miscă,
Incepù incetu să dică:
„Lupule, nu me mancă!

„Saratu mane! haibi mila! . . .
„Erta-me, că hamu gresit! . . .
„N'amu pusci, neci cutitu, neci pila:
„Nu-su venatoru! . . . hamu glumitul!“ . . .

* * *

Unu romanu ce urmarise
Pr'in padure pe tiganu,
S'apropiă și i dise:
— Mai, de ce esci gugumanu?

Pentru ce iti este frica?
Nu vedi? nu e neci unu lupu! . . .
— Ba c'ai dise, romanica!
Vino 'n cōce să te pupu! . . .

— Mai tigane, uite, vine
Unu lupu cătu unu uriasiu! . . .
— Bah! . . . nu mai glumi cu mine!
Nu mai hi asîe posnașiu,

Că, Dieu, mie nu mi-e téma
De vorbe de speriatu! . . .
Hadine-ori? A buna-séma
Că dormiamu sî . . . hamu visatul! . . .

— Ce felu de visu? vai de tine,
Că sbierai ca unu nebunu?! . . .
— Ia lasa vorb'a! . . . Mai bine
Dâ-mi o pipa de tutunu!

* * *

Ca tiganulu, sunt in lume
O multime de fricosi,
Ce alergă dupa glume
Candu sunt prinsî ca mintinosi!

Chiaru domnii de la potere,
De cîte ori n'au sbieratul:
„Ah! rebelii! . . . Tiéra pierel!“
Sî candu colo, moftu curatul!

Inaltiatulu imperatu și rege la Aradu.

Precum vi spusesemu déra. Inaltiatulu imperatu luni sér'a, desí sdrobitu de drumu s'a dusu la te atrulu nati, ungurescu orasienescu, ca să védia, că ce sciu artistii cei bine platiti de pe la Pute-a pesce.

Dér' . . . spre celu mai mare malheur a domnilor, artistii unguresci se portara s'esí unguresce, incàtu neci Inaltiatulu imperatu, dér' neci publiculu celu jidano-ungurescu nu se potù insufleti de locu la esecutarea piesei unguresci.

Mirare! că-ci dupa unii scriitori magiari, pieșele unguresci — fire-ar acele cum ar fi — *trebuie* să insufletiesca pre ori care cive ungurescu, de ori ce falc'a s'ar tienè. Mai multu! pieșele unguresci, dupa acei scriitori, trebuie să insufletiesca chiaru și pre cei morti!

Sí totusí, ce minune . . . asta data nu se sveti. . . .

Dér' pe semne este ceva să in proverbiu romanului că: „Domnedieu nu bate cu bot'a!“ . . .

* * *

Alt'a dì Inaltiatulu imparatu desu de deminézia a esitu la manevre, in campulu asie numitu la „Fantan'a angeriloru“, Ving'a s. c. I. cottulu Timisiorei in Banatu, sprea face o revista să a se convinge singuru despre pogresulu ostas loru sei.

Se 'ntielege de s'ne, că si aici inca a fostu unu publicu insemnatu, să că contingentulu celu mai mare l'a datu femeile . . .

Domnii nostri firesce să cu acést'a ocasiune să-sciura face capitalu. Ori in cătreu priviai, nu ve-deai decàtu honvidi obositi, pompieri imbodrogiti pana la urechii in funie, să banderie svabesci!

Ah! si ce grandiosu erá a vedè svabulu calare pe-o răsdura de épa sura, rasu să la barba să la mustetie, leganandu-se pe siéu'a improvidiata d'in sterguri pistritie, ori d'in remasitie de poplone!

Dér' lasa, că pe semne as è a fostu calculatu, că In. imperatu neci cu acea ocasiune, să nu védia romani.

Ei dér' ce vorbescu eu mintiuni, d'a-poi că fos-tau a-colo să romani. — Fostu, Dieu, dér' cine naib'a i-au potutu vedé de atâta venetoriu svabesci?

* * *

Ajungendu I. Sa intre ostasii sei, să vediendu, că ce progrese au facutu, să-a esprimatu deplin'a sa multiumire.

Precum se scia partea cea mai mare a fetioriloru, ba *absolut'a majoritate la acést'a manevra a fostu romana*, dér' nu sciu spus'a-fi cine-va ast'a să I. imperatu.

Diariele domnilor de siguru voru buciná cu mare focu, că déca n'ar' fi fostu cele dòue batalioane unguresci la manevra, atunci de siguru manevr'a nu reusia precum a reusit, să deci meritulu nu pote fi decàtu numai aloru. Sugetulu celu mai multumitoru inse va fi, cel'a despre manevr'a honvediloru cu cei de la armat'a comuna, că adeca cum au batutu hovedii (de romani) pe cei de linia (éra romani); vede-veti să veti audi cu ce entusiasmu se va premarí desteritatea honvediloru; dér' că acei'a-su romani, va tacè cronic'a.

Dér' lasa aibe să domnii nitica bucuria!

Ér lumea nu créda cea ce vede cu ochii, ci numai acea ce i spunu domnii. . . .

* * *

Mercuri dupa amédi I. imperatu a paresitu Aradulu, petrecutu érasî cu acelesí ovatiuni, ca la priimire, adeca mai alesu de nadragari, — cu toté aceste credu să am sperantia mare, că desí domnii astupara ranele să amutira vaetele, I. S. le va fi observatu să nu va intardiá a să trimite balsam pe ele.

Domnedieu să-i să ajute!

Comedii fore bani. ¹⁾

— In mai multe schiti. —

— *Esecutate pe scen'a, cercului electoralu de Bökény* ²⁾ (dupa numirea cea mai nouă) său d'in cerculu electoralu, unde se ofla mai multe falc'i să buze asociate. Pentru mai bun'a principere să-o incepem d'in capetu.

Schiti'a I.

In anulu nefericiriloru (1874), lun'a bolundiloru, adeca in Aprilie, in adunatur'a d'in Pute-a-peste a pecatosiloru, domnulu caputatu d'in cerculu de mai susu, sculandu-se pe petiorulu celu mai lungu, tece urmatóri'a propunere:

„In vedere avendu, că romanii de la facerea lumei, pana in d'a de asti, alt'a nu au fostu, decàtu numai să numai slugi, să inca totu la domnii Töhööm, Taksony, Bendeguz, s. c. I. . . in vedere avendu, că limb'a romanésca cam reu cioplita este (provocendu-se a-ci la sine singuru, că adeca cinsti'a sa, ca romanu verde ce e, dupa tota vorb'a ce-o esprima romanesc, să-si scintesce limb'a,) — mai in vedere avendu să acea impregiurare, că tiéra in care locuim să noi să alegatorii nostri, cladita să edificata este, numai să numai de domnii de la potere, la cari romanii totu de un'a numai slugi au fostu; să in fine, in vedere mai avendu multe să mai multe bazaonfi, ce romanului nu se cade să le scie, să să le auda; recunoscendu să pe mai departe, pe domni de domni, er' pe slugi, adeca pe romani, de romani, pardona nu de romani, ci de slugi; propanu déra:

Ca de a-ci in colo, să pe mai departe *domni domni*, să fie; era *slugi*, *slugi*, să pr'in urmare: notaresii cei mari, carii imperatesci se numescu, numai să numai d'in *domni*, er' nu să d'in *slugi*, adeca d'in romani numiti să fia.

De óra-ce inse neci un'a regula fore exceptiune nu este, asie să a-ci a concede să ar potè, ca acei romani, carorul limb'a vorbindu romanesc li se scintesce, notari mari să pôta fi, de óra-ce despre acesti'a, că vor periclită limb'a vorbindu romanesc, său chiaru să să agitez romanesc, nu se presupune!“ s. c. I.

Propunerea acést'a fiindu partinita de toté elemintele de pe fac'ta pamentului precum, de muntii mari și apele estinse s. c. I., se priimi, cu adansulu Tisei: că adeca dlu propunetoriu să se numescu de *domnu titulariu*, să cu tempu să fie demunitu de notariu publicu, unde i-va placè domnialui.

Schiti'a II.

Facendu-se despre acést'a intemplare veste să poveste pr'in lume să tiér'a, vr'o 4 *nepoliticos*, — in numele aloru 5, (pe cari naic'a „Federatiunea“ adaugandu-i la-olalta, face sum'a de 3) să cari nepricependu ce este *politic'a mai'nalta*, său mai bine, carii *vediura in cătreu hoitiesce rud'a carului nouului romanu*, — trimisera dlu caputatu o carte pe tiligrafu, scurta, dér' piperata, spunendu-i in ea, că le pare forte bine, că dsa să-a arestatu coltii, să că vorbirea dsale o voru impartesi cu alegatorii; să a-poi urmarile, le voru trimite dlu caputatu.

¹⁾ Dér' numai pe cont'a natiei!

²⁾ Da lasa-lu, nu-lu schimosi asfè de tare, fie să pe mai de parte cerc. elec. Buteni.

(Culeg.)

(Culeg.)

Ei da, ce să vedi, minunea minunilor! tréb'a se îspravi altu-cum, și a nume: eei 5 domni (său după „Federatiune“ cei 3) pana consultara în stang'a și în drépta, că ce ar fi de facutu, unu domnu titularin³⁾ cu slug'a⁴⁾ sa, luandu scire despre cartea d'in tiligrafu, se pusera să se consultara, că ore Dómne ce să faca, să cumu să faca, că să scape pre mai marea loru de rusine.

Să ce efectu avă consultarea loru? Acea că adeca conchiamare dinsă de capulu loru o conferintia constatătoria d'in ei însăși; și otarira duantru să cu acclamatiune de două voturi, că intru adeveru, conducatorii cercului electoralu, numai să numai dinsă potu fi, și pr'in urmare, de a-că mai de parte, numai dinsă trebuie să se considere de conducatori, să a-poi să să lucre, ca să fia considerați de astri, cu acelui adausu, că domnulu să romana domnu, er' slug'a, sluga, său mai cu inticlesu, argatu, precum l'a botezatu, pop'a de la satu (protopopulu G. . . . .)

Cu acăstă a-poi se incepă activitatea noilor conducatori, cari se sufulcara déra pana in côte să in genunchi, să era conchiamara o conferintia. Astă conf. era să fia mai pomposa să mai oficioasa, să totu odata să pe cătu se pote mai pe de a turisă tienuta decătu cea d'antaia, cu totă aceste inse, să desfășoară se tienă in centrul cercului, nu sciu que jure plane la cas'a orasului, d'intre cei multi chiamati, abie se infaciosiara cati-va alesă, dér' numai aceea-e draculu, că cei infaciosati au fostu pré să forte forte alesă. . . . .

Deschidiendu-se conferintia, prim'a data se scola I-lu condecoratoriu, dicondu, cu o sfîrșită să cu glasul tremuratoriu, urmatória gangavitura:

„Fratilor să Domnulor, să voi sămény strinsă să adunati! V'am csematu adi săsi, sze vă spunu mai nainte gye tócesă, ke gye săsi in colo, eu misz omulu cselu mai elsi in cserculu acsăsta, să săsi jă eu misz conducatoriu cercului a valasztásului să ke cse eu voi spunye, tócesă suntu bunye.

Asă déra nu voju suferi, ca altulu sze se faca mai ocoșiu gyekitu minye, pr'in urmare, kártyá, cse au trimis pe telegrafu 3 protopopi, unu popa și unu fiscal - suma sumarum 3 insă, — fiindu fere scsirea mea, nu-e cartye buna, să estye smintyita. Követulu nostru érdemelcse tyistelety să becsülety, décs sze facse noi la elu unu adresu gyin motivulu, ke singuru estye cu kurásis, ca sze spunye in díet'a nostu, ke este pe lume să romani, să pr'in urmare au documentatua naintyá lumii, și lumii, și mai de partye nu se pote tegadului, ke döra romány nu s'ar affă pe fac'a pamentului!“

Dupa aceste se scola argatulu dicendu:

„Mie neci că mi-ar pasă de totu lucrul acestă nemicu, dér' de óra-ce mai nainte de totă eu sum slugă și nu domnu, să deci nu voiescu să tragu in degetu cu stapanulu meu, să mai departe, de óra-ce noi ne-amu împartită fratiesce pe cinstă să titulusiuri, ve facu déra cunoscutu, mai nainte de totă, că alu II. conducatoriu eu singuru sum! Să că votulu de incredere cu atâtă mai alesă este a se dă caputatului nostru, cu cătu că dinsulu a cutedezat a díce in díet'a nostra, că dinsulu inca e romanu să inca d'intre acelă carii au sciutu o data să romanesce⁵⁾!“

Adunarea cărpată d'in vr'o 7—8 chiamati ex offo a primitu acăstă declaratiune cu mare insuflețire oficioasa, să deci decise a face o adresa marelui caputatu.

Dupa primirea adresei conducatorii otarira între sine, că a II-le cond. adeca argatulu, să amble d'in satu în satu d'in usiă in usiă, ca să culéga cruciulită sub adresa.

Asă s'a să intemplatu.

Argatulu fiindu bine informatu,
Să instruatu.

A plecatu la colindatul,
Să unde numai a aflatu
Vr'unu copilu, său vr'unu barbatu,
De locu l'a intrebătu:
„Scii face cruce, creștin?“

³⁾ E forte lesne de ghicitu, că cine e acelu domn, pentru că in Buteți nu sunt alti domni de acestă, decătu numai fizolagabirelui Argyalu Miklos. (Culeg.)

⁴⁾ Aceasta pe semne va fi notarius loci:
In sedaru Popesku.

⁵⁾ Cându nu-l-a auditu nime.

„Sciu, Dieu, eu vecine.“
„Dér' eu nu te credu,
En fă-o să te vedu!“
Crestinul crucea-să face,
Er' argatulu fugea,
Să-o punea,
Sub adres'a mare,
Ca lécu de stemparare.

A-poi se apucă de betulu crestinu să mi-lu dascalia să mi-lu spariă, dicendu-i, că să aibe de grige să nu dică candu-va, că nu dinsulu a facutu cruce naintea numelui său, că-a-poi. . . . .

Asă s'a intemplatu, că in cerculu unde suntu preste 40,000 de susloane romane și crestinesci, argatulu culese in vr'o căte-va septamani 511 de cruciulite, cu cele jidovesci cu totu.

Aceste cruciulite vîrte sub adresa a-poi argatulu le trimise capitalui; o copia de pe adresa, de fata mare, o batu cu cuie pe usă ușii, pentru că să o vădă lumea să tiéra, er' cele-lalte copie le trimise la ujságurile moderate.

Vedindu alegatorii astu-feliu lucruri săioade, se indigna, să grabira de a-să manifestă să ei parerea loru de reu, pentru asă tapte neprecugetate să deci se resolvira a face pasii cuviintiosi. . . . .

Dupa ce inse pregătirile aceste ajunseră la urechile surdului, adeca a caputatului, noulu romanu se hotari să impacă spiritele, să deci li trimise nesce epistole descuiate, prin „Hon“, „Pesti napó“, „Alfold“ s. c. l. foi de a le da, mangaindu-i, să dicendu-li, că dinsulu intru adeveru nu vrea altă, decătu inflorirea patriei comune — fiindu siguru, că déca va inflori patria, atunci să pungă domnialui va cresce d'in fructele ei s. c. l.

Cetindu alegatorii epistolă descuiața a capatatului loru, desperara cu totulu, vedindu, că dlui să ce a sciutu romanesce inca a uitatu, să acuma cu totulu sunt inselati și parasiți, deci hotarira că să-i cumpere o gramatica româno-unguresca, ca pre candu să a presentă in mediul loru, să aibe ajutoriu pr'in ce să se inteleagă cu dinsă.

Schită III.

Vedindu dlu caputatu, că alegatorii sei nu pricepu politică lui cea nalta să pentru că să i aduca in mai mare confuziune, se otară a se in facsosă in cercu, ca să-să facă socotelile, pentru care scopu, adresa I-lui conducatoriu urmatoria epistola:

Stralucitule, multu inteleptule, dle conducatoriu și frate Călae!

„Patriotismulu celu infocat, ce in businariulu meu l'am pastrat, era a schintea incepă; dér' de óra-ce nația cea prosta, ce este schintea cea mai sublimă, adeca patriotică, nu pricepe, a merge la voi inca o data, să me aretu mai tare, cum sum de mandru, de atâtea spalaturi să sterzări a afurisitilor de nationalisti, să ca să aduecă nația pe calea cea drépta a noastră, m'am hotarit.

Inse de óra-ce nația acumu săioade este, să eu cu atâtă mai tare, nu me potu increde in ea, de óra-ce mi se cam pare⁶⁾, că neci ea in mine nu se increde, pe toti sfintii și mucenicii lui Ddieu te rogu, baremu cu cei de panură noastră consultă-te, să nou terminu desige, candu mai acomodatul a merge la voi ar fi. —

Să pana la revedere totu celu de multu alu teu frate de panura remanu.⁷⁾

Mitratiu m. p.⁸⁾

In urmă acestei epistole a-poi dlu I. conducatoriu, se sufulcă desnou să chiamă la o conferintia pe toti pe căti a cugetatul a fi de panură sa.

Schită IV.

D'intre cei chiamati neci unulu, dă neci unulu nu s'a infaciosiatiu.

Urmă a-poi firesce o confuziune generală.

Mintea cea inventatorie a inteleptilor conducatori inse, in urma totu ghici unu modu spre a scapă d'in labi-

⁶⁾ Poti să sigura.

(Culeg.)

rintulu confusiiunei, și a-nume: éra conchiamara pe cei, despre cari sciau siguru, că se voru infaciosá, și asté se intinira intr'o noua conferintia fratiéscă, la cas'a popi popistilor, 6 insi, și a nume:

a.) Conducatoriu I.

b.) Argatulu acestui'a, séu a II-le conducatoriu d'in partea romanilor.

Ceialalti 4 la numeru, au fostu 3 unguri și 1 jud'a.

A-ci a-poi se consultara despre infioriresa naciei și priimirea marelui caputatu.

Cum a decursu consultarea, nu sciu, de óra-ce conferinti'a a fostu secreta, la usi incuiate, sciu inse atà'a, că s'a decisu a chiamá pe dlu caputatu, să vine la alegatori, dér' éra numai in secretu, — promitiendu-i că ei insi voru face paradise mare, candu va sosi, dér' candu va fi acea nu scie nime, numai cei de panur'a loru. — Limbele rele inse sfopotescu, că noula romanu va sosi cátu de curundu la Bökény, și că a si tramisu naintea trei cara de brosüre, in care vre sá-si spele pecatele.

Despre priimirea lui, voiu reportá cátu de curendu, precum și despre decurgerea comedielor ce voru urmá.

Colti de Dinti.

Diariele unguresci, fore exceptiune, canta „osann'a“ ministrului, că au desfientiatu gimnasiulu slovaciloru d'in N.-Röcze, și totu odata lu-amutia, ca să proceda numai mai de parte, adeca să faca astu-feliu și cu ginnasiele romane.

Hai drace, hai!

TAND'A și MAND'A.

T. A-poi să scii, frate Mando, că eu in scurtu tempu am să me faca omu avutu și bocotanu mare.

M. A! ti-gratuledin! Si cum, pe ce cale, indresnescu a te intrebá?

T. Fórté usforu! Asulta numai. Mai antaiu voiu merge la Aradu, și a-colo voiu vorbi cu cine voiu vorbi și peste cát-e-va dile voiu să capetá unu imprumutu de vr'o cát-e-va mii. Cu banii capetati a-poi voiu grabi spre Zarandu și cottulu Uniadóriei, unde contielegendu-me eu cát-i-va fiscalesi, mi voiu cumpára in fia-care comuna cát-e-doué trei mosii tieranesci.

T. Ha! ha! ha! Dér' ajungeti-oru banii?

M. Siuchiatule, d'a-poi nu scii tu, că legile de adi asté suntu de constitutiunale, incátu acuma poti cumpára o mosia cu noua cruceri și cu 1 fl., celu pucinu in Zarandu și Uniadóra adi e la ordinea dilei, asté ceva.

T. Spune-mi tu, frate Mando, ce ispravescu acuma membrii academiei romane la Bucuresci?

M. Pe facie multe bune și frumóse, dér' pe dupa culise.

T. Ce? Dóra conspira contra intregității statului magiaru?

M. E, vorba.

T. D'a-poi ce?

M. Da acea, că dñi'a loru și acum'a se totu hi-

reiescu și mireiescu de a lana caprina, și și-acumu totu speculédia: cum s'aru poté scóte de a-colo unii pre altii.

T. Cum se pote, d'a-poi că atunci ei pe sub mana lucră contra interesului literaturei romane.

M. N'ai ce face, că capriciele loru trebuie să aiba preferintia chiaru și naintea interesului literaturei.

T. Sí de unde le deduci tu tóte aceste?

M. De a-colo, că am observat, că de unu tempu și dñi'a loru incepú a fi personali, confesionali și provinciali.

T. Óre pentru ce a publicat „Famili'a“ portretulu și biografi'a lui D. Bonts?

M. De siguru pentru meritele castigate pr'in vorbirea tienuta in diét'a Ungariei, cu ocazia desbaterei proi. de leg. relativu la notarii publici.

T. Pentru care a capetatu votu de blamu de la alegatori și?

M. Taci, prostule!

T. D'a-poi meritu este adi dediosirea limbei și demnității naționale?

M. Vedu, că dupa nou'a programa Kisfaludiana a Familiei, da, am ajunsu și acele vremuri.

T. Da acea ai auditu, că ce svara mare au mai facutu diariele unguresci relativu la nou'a epistolă lamentatoria a esguvernatorului Ungariei, pseudo liberalulu slovacu magiarisatu L. Kosuth?

M. Am auditu ceva.

T. Ei bine, a-poi én să-ti audu pararea.

M. D'a-poi precum se vede marele patriotu să pocaitu și acuma ar fi buna preten'i'a „yad horda se-reg"ului, hotiloru și rebeliloru de valachi, dér' e tardiu, să pe semne i s'a gatau să lui galbenii și-acum'a vede, că Lonyai a fostu financieriu mai ocosiu de cátu cum fusese elu odata.

TRÉNC'A și FLÉNC'A.

T. Buna d'l'a, soro draga, da pe unde ai mai amblatu de candu nu te-am vediutu?

F. Cristi-Cotu! D'a-poi, Dieu, cam departe. . . Pre la Banatu. . .

T. Pentru ce?

F. Mi rasine să-ti spunu.

T. Ha! ha! ha! D'a-poi că dóra nu ne aude nimene, că suntemu numai noi de noi. No, nu te sfii.

F. Am fostu dupa catane. . .

T. Ce-audu!?

F. Ho! ho! nu te cocorá asté de tare . . . — amu fostu numai la manevre, să vedu cum i sciu tortură.

T. Atunci bardotu! Si ce-ai vediutu și ce-ai auditu pe acolo?

F. Am invetiatu nemtiésc'a.

T. Spre exemplu?

F. D'a-poi „tu ocsu, tu eselu, tu lumpu, tu sau nation!"

T. Destulu! destulu! Si de la cine-ai invetiatu acestu limbagiu?

F. De la gen. Krampus și alti oficiri, că vedi dinsii asté invétia și acum'a fetiorii romani la esertru.